

Župa Svetog Vida Vidovec

Krštenje Gospodinovo - C 13. siječanj 2018.

Informativni listić župe, godina 15. broj 2

Evandjelje: Lk 3, 15-16.21-22

Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: „*Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.*“

Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: „*Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!*“

Komentar Evandjelja

Ivan Krstitelj je u pustinji navijestio krštenje kao znak obraćenja, to jest promjene života, kao otpuštanje grijeha. Odgovor na taj poziv je više od očekivanog: sav narod dolazi k njemu. Narod je shvatio da se otpuštanje grijeha ne događa u Hramu liturgijskim činom i prinosom žrtve Gospodinu nego po promijeni života.

„Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist.“ Narod vjeruje da je u tom proroku iz pustinje prepoznao očekivanog osloboditelja Izraela. No, Ivan odmah pojašnjava da on to nije. Odgovara im sljedećim riječima: „Ja vas, istina, vodom krstim“ – odnosno uranjam vas u vodu kao znak promjene života radi otpuštanja grijeha – „Ali dolazi jači od mene.“ – i ovdje Luka umeće nešto što je izričaj kulture onog vremena – „Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući.“

Što Ivan Krstitelj želi reći tim riječima?

Ivan koristi terminologiju koja se odnosi na ustanovu ženidbe onog vremena. Naime, u to vrijeme postojao je zakon *levirata* koji je propisivao: kada žena postane udovicom a bez sina, njezin djever ima dužnost učiniti je trudnom. Dijete koje bi se rodilo nosilo bi pokojnikovo ime čime bi se nastavljala njegova loza.

Ukoliko djever ne bi prihvatio tu dužnost, na njegovo mjesto dolazi onaj koji je prema socijalnom i pravnom položaju prvi iza njega i to preko ceremonije odvezivanja remenja na sandalama: taj bi skinuo sandalu s noge djevera te na nj pljunuo što je bila simbolična gesta s pravnim značenjem: tvoje pravo da je učiniš trudnom prelazi na mene!

Stoga, Ivan nam ne donosi neku jednostavnu lekciju poniznosti nego nam poručuje: „onaj koji narod treba učiniti plodnim, a narod je smatran udovicom, nisam ja nego onaj koji dolazi iza mene“.

Ivan još nadodaje: „On će vas krstiti Duhom Svetim“ Dok sam vas ja uronio u vodu kao simbol promjene života, On će vas natopiti božanskim životom. „i ognjem“. U 2 poglavlju Djela apostolskih Luka pokazuje kako ogranj Duha Svetoga djeluje na ljudska bića.

„Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus.“ Zašto se Isus dao krstiti? Za narod, krštenje je bilo znak smrti, znak umiranja prošlosti, prijašnjem životu kako bi započeo novi. I za Isusa krštenje je znak smrti ali ne zbog neke grešne prošlosti nego kao znak prihvaćanja buduće smrti. U ovom istom evanđelju Isus će reći da postoji krst kojim treba biti kršten i da je tjeskoban dok se to ne zbude. Radi se, dakle, o njegovoj smrti. Stoga, za Isusa krštenje znači: za ljubav prema Ocu prihvaća čak i progon i smrt.

„I dok se molio, rastvori se nebo“. Što znači taj izraz „otvoreno nebo“? Znak je to trajne i potpune komunikacije čovjeka s Bogom.

Ukoliko čovjek nastoji vjerno očitovati Božju ljubav prema svima, tada je to znak da komunikacija neba i zemlje nije prekinuta. S Isusom ona ostaje trajno otvorena.

Isusov ministrij počinje i završava molitvom. Prije i poslije svakog govora ili djelovanja Isus se povlači u osamu na molitvu. I učenici će primati Duha Svetoga kao odgovor na molitvu. Isus molitelj nije samo uzor kršćanima nego i posrednik spasenja. Isusova molitva znak je da njegova moć spašavanja dolazi od Boga. Ta moć dolazi po Božjem daru Duha.

„Sjede na nj Duh Sveti“ Duh Sveti je snaga, energija Božje ljubavi koja silazi na Isusa. „u tjelesnom obličju“ – zašto ovaj izraz? Hoće reći: uistinu, realno, stvarno, zbiljski – „poput goluba“. Slika goluba doziva u pamet različite elemente kao stvaranje kada je Duh Božji lebdio nad vodama (prema rabinskom tumačenju smatralo ga se kao golubom). Ovom slikom Luka poručuje da u Isusu započinje novo stvaranje. Isto tako, doziva i goluba s Noine arke koji je, nakon poplave, bio znak oprostjenja.

Isus je oprostjenje grijeha. Jedna palestinska izreka kaže: „kao ljubav goluba prema svom gnijezdu“. Golub je stvor koji ostaje vjeran svom gnijezdu. Može mu ga se promijeniti ili napraviti novi, no on uvijek ostaje vjeran onom izvornom. Isus je gnijezdo Duha u kojem se očituje punina Božje ljubavi.

Također golub označava nade muškaraca i žena u čežnji za ljubavlju, životom i sjedinjenjem s Bogom. te su nade sada u Isusu ispunjene, jer on u Duhu otklanja prepreke koje ljude odvajaju od života i on će, kad bude uskrišen od mrtvih i ustoličen s desne Boga, slati životvornog i obećanog Duha onima koji mu se budu obraćali.

„A glas se s neba zaori“ – odnosno Božji glas – i Luka sada navodi jedan kolaž različitih starozavjetnih tekstova proroka Izaije, Psalama i knjige Postanka – „Ti si Sin moj, Ljubljeni! Riječ „ljubljeni“ znači nasljednik, onaj koji od oca sve nasljeđuje – „U tebi mi sva milina!“ Prema tome, Bog potvrđuje da je u Isusu prisutan On sam, a na narodu je da ga prihvati.

Ovom izjavom Isus je kao Sin i Sluga pozvan da preuzme moć koja mu je pripadala od njegova začeca.

Današnjim Evanđeljem, kad Isus počinje svoj hod po Galileji da naviješta Božje kraljevstvo riječima i djelima, Luka podsjeća svoje čitatelje tko je Isus. Isus ne postaje nešto što prije nije bio nego Luka svojim čitateljima govori nešto više nego su znali o Isusu, Božjem Sinu i o Božjem planu.

PIŠE: Alberto Maggi; prijevod: dr. sc. Zdenko Ilić, crkveni sudac i profesor crkvenoga prava na KBF-u u Đakovu

O G L A S I

ŽUPNI URED VIDOVEC – UREDOVNO VRIJEME:

PONEDJELJAK, UTORAK, ČETVRTAK i PETAK: 16 – 17 sati.

SRIJEDA: 9 – 10 sati.

ŽUPNI URED NE RADI U OVE DANE: SUBOTOM i NEDJELJOM, NA VELIKE CRKVE NE I DRŽAVNE BLAGDANE

HVALA ŽUPLJANIMA KOJI DOLAZE U ŽUPNI URED U UREDOVNO VRIJEME

VELIKA DEVETNICA SV. JOSIPU POČINJE SLJEDEĆE SRIJEDE (16.01.2019.) I TRAJE SVAKE SRIJEDE DO SVETKOVINE SV. JOSIPA, POLA SATA PRIJE VEČERNJIH SV. MISA U VIDOVCU I NEDELJANCU

13. 01. 2019. KRŠTENJE GOSPODINOVO

8h. VIDOVEC – za župljane

**9i30h. NEDELJANEC + Ivan, Antun, Marija i Terezija Zagorec
i na čast Anđelima čuvarima**

**11h. VIDOVEC + ob. Benček, ob. Canjuga i Ivica Papec
+ Stanko, Drago, Getruda Uranić, ob. Uranić, ob. Fošnar**

14. 01. Ponedjeljak Feliks, Srećko, Rajko	17 h. VIDOVEC + Katica i Dragutin Jambres – <u>daje ob. Košić</u>
15. 01. Utorak Anastazija, Stošija	17 h. VIDOVEC – za sve pokojne i žive iz generacije 1948.
16. 01. Srijeda Marcel, Mislav	NEDELJANEC 16:30 h. – <u>DEVETNICA SV. JOSIPU</u> 17 h. – SV. MISA + Ignac i Eva Kocijan, Josip i Ana Gazdek – <u>daje Ivan i Marija Kocijan</u>
	VIDOVEC 17:30 h. – <u>DEVETNICA SV. JOSIPU</u> 18h. SV. MISA + Helena Melnjak – <u>daje Stanko Melnjak</u>
17. 01. Četvrtak Antun, Lucije	17 h. VIDOVEC + Stanislav Habulan – <u>daje ob. Habulan</u>
18. 01. Petak Priska, Margareta, Biserka	17 h. VIDOVEC + Vid Rožmarić i svi iz ob. Rožmarić i Stjepan Bubek – <u>daje Ivanka Bubek</u>
19. 01. Subota Marta, Ljiljana, Makarije	16:30 h. <u>KRŠTENJE</u> – Elena Šimek - Jan Novak
	17 h. VIDOVEC + Milan Trojko – <u>daje supruga Ana</u> + Franjo i Terezija Breški i Marijan Jerec – <u>daje ob. Ivana Breški</u>
20. 01. Nedjelja DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU	8h. VIDOVEC – za župljane 9i30h. NEDELJANEC + Stjepan Težak i Dragutin Ris – <u>daje Marija Ris</u> 11h. VIDOVEC + ob. Županić i ob. Pozder – <u>daje ob. Županić</u>

PRIČA O TRI STABLA

Rasla jednom tri stabla na brdu, u šumi. Razmatrali su svoje nade i snove, kada prvo stablo reče: “Jednoga dana, nadam se, ja ću postati kovčeg za blago. Možda ću biti ukrašen kakvom prelijepom rezbarijom i svatko će se diviti mojoj ljepoti.”

Tada drugo stablo reče: “Jednog dana ja ću biti moćan brod. Nosit ću kraljeve i kraljice preko voda i plovit ću do svih krajeva svijeta. Svatko će se osjećati sigurnim u meni zbog snage moga trupa.”

Konačno, treće stablo reče: “Ja želim narasti i biti najviše i najpravnije stablo u šumi. Ljudi će me vidjeti na vrhu brda, gledat će moje grane i mislit će na nebesa, i na Boga, i na to kako im je blizak. Ja ću biti najznačajnije stablo svih vremena, i ljudi će me se uvijek sjećati.”

Nakon nekoliko godina, grupa drvosječa dođe do stabala. Jedan dođe do prvog stabla i reče: “Ovo izgleda snažno stablo, mislim da ću biti u stanju prodati ovo drvo tesaru.” I počne sjeći stablo. Stablo bijaše sretno. Znalo je da će tesar od njega napraviti kovčeg za blago.

Kod drugog stabla drvosječa reče: “Ovo izgleda snažno stablo, bit ću ga u stanju prodati brodogradilištu.” Drugo stablo bijaše sretno. Znalo je da će se pretvoriti u moćan brod.

Kada drvosječa dođe do trećeg stabla, stablo bijaše uplašeno; jer, ako ga posijeku, njegovi se snovi neće ostvariti. Jedan od drvosječa reče: “Ne trebam ništa posebno od svojih stabala, pa ću uzeti ovo. Neka se nađe.” I on posiječe stablo.

Kada je prvo stablo dospjelo tesaru, napraviše od njega jaslje za hranjenje stoke. Staviše ga u štalu i napuniše sijenom. To nije bilo ono, za što se stablo molilo.

Od drugog je stabla bio napravljen mali ribarski brod. Završiše njegovi snovi o moćnom brodu koji će nositi kraljeve.

A treće su stablo naprosto nasjekli u velike komade i ostavili usamljeno u nekoj mračnoj izbi.

Godine su prošle i stabla zaboraviše svoje snove. Jednoga dana, čovjek i žena dođoše do staje. Ona se rodi i staviše djetešce u jaslje, napravljene od prvog drveta. Čovjek je poželio da može napraviti kolijevku za dijete, ali – ove jaslje će morati biti dostatne. Stablo je osjetilo važnost ovog događaja, znajući da u sebi čuva najveće blago svih vremena.

Godinama potom, grupa ljudi uđe u ribarski brod, napravljen od drugog stabla. Jedan od njih bijaše umoran pa otiđe spavati. Dok bijahu na vodi, podiže se velika oluja i stablo uvidje da neće biti dovoljno snažno da zaštiti svoje putnike. No, ljudi probudiše spavača, on ustade, izreče “MIR” i – oluja iznenada stade. Tada stablo uvidje da je nosilo samoga Kralja nad kraljevima.

Konačno netko dođe i uzme i treće stablo, ono godinama skriveno u tami. Bilo je nošeno kroz neke uske ulice, dok su se drugi ljudi rugali čovjeku koji ga je nosio. Kada dođoše do određenog mjesta, čovjeka pribiše na stablo i podigoše ga u zrak, ostavljajući ga da umre na vrhu toga brda. A kada je došla nedjelja, treće stablo uvidje da je dovoljno snažno da bi moglo stajati na vrhu brda zauvijek i biti blizu, posve blizu Gospodinu. Jer, na njemu bijaše razapet sam Sin Božji, Isus Krist.